

Forslag

til

Lov om ændring af lov om kystbeskyttelse, lov om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM) og lov om planlægning

(Mulighed for at afskære klageadgang i kommunale fællesprojekter om kystbeskyttelse)

§ 1

I lov om kystbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 57 af 21. januar 2019, foretages følgende ændring:

1. I § 18 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

» *Stk. 4.* Miljøministeren kan efter anmodning fra en kommunalbestyrelse i særlige tilfælde træffe afgørelse om, at klageadgangen efter stk. 1 i sager omfattet af stk. 3 afskæres. Ministerens klageadgang kan dog ikke afskæres. Ministeren fastsætter nærmere regler om behandlingen af anmodninger om afskæring af klageadgang. Ministeren fastsætter endvidere nærmere regler om, hvilke kriterier der skal eller kan indgå i vurderingen af, om klage skal afskæres.«

Stk. 4 bliver herefter stk. 5.

§ 2

I lov om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM), jf. lovbekendtgørelse nr. 1225 af 25. oktober 2018, foretages følgende ændringer:

1. I § 48 indsættes efter stk. 4 som nyt stykke:

» *Stk. 5.* Miljøministeren kan efter anmodning fra en kommunalbestyrelse i særlige tilfælde træffe afgørelse om, at klageadgangen efter stk. 3 og 4 over afgørelser efter § 10 eller § 8, stk. 1, om planer efter planloven for projekter omfattet af § 3, stk. 1, i lov om kystbeskyttelse, i sager, der er igangsat efter samme lovs § 1 a, afskæres. Ministerens klageadgang kan dog ikke afskæres. Ministeren fastsætter nærmere regler om behandlingen af anmodninger om afskæring af klageadgang. Ministeren fastsætter endvidere nærmere regler om, hvilke kriterier der skal eller kan indgå i vurderingen af, om klage skal afskæres.«

Stk. 5 bliver herefter stk. 6.

2. I § 49 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

» *Stk. 3.* Miljøministeren kan efter anmodning fra en kommunalbestyrelse i særlige tilfælde træffe afgørelse om, at klageadgangen over afgørelser efter § 21 eller § 25 om projekter efter § 3, stk. 1, i lov om kystbeskyttelse i sager, der er igangsat efter samme lovs § 1 a, afskæres. Ministerens klageadgang kan dog ikke afskæres. Ministeren fastsætter nærmere regler om behandlingen af anmodninger om afskæring af klageadgang. Ministeren fastsætter endvidere nærmere regler om, hvilke kriterier der skal eller kan indgå i vurderingen af, om klage skal afskæres. «

Stk. 3 og 4 bliver herefter stk. 4 og 5.

§ 3

I lov om planlægning, jf. lovbekendtgørelse nr. 287 af 16. april 2018, som ændret ved § 2 i lov nr. 1712 af 27. december 2018, § 1 i lov nr. 1714 af 27. december 2018 og lov nr. 1715 af 27. december 2018, foretages følgende ændring:

1. I § 58 indsættes som *stk. 3*:

» *Stk. 3.* Erhvervsministeren kan efter anmodning fra kommunalbestyrelsen i særlige tilfælde træffe afgørelse om, at klageadgangen efter stk. 1, nr. 1 og 3, afskæres for kystbeskyttelsesanlæg. Ministerens klageadgang kan dog ikke

afskæres. Ministeren fastsætter nærmere regler om behandlingen af anmodninger om afskæring af klageadgang, herunder om høring af lodsejere og andre, der har interesse i sagens udfald. Ministeren fastsætter endvidere nærmere regler om, hvilke kriterier der skal eller kan indgå i vurderingen af, om klage skal afskæres.«

§ 4

Loven træder i kraft den XX 2020.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Lovforslaget åbner mulighed for, miljøministeren og erhvervsministeren kan afskære klageadgang i kommunale fællesprojekter om kystbeskyttelse. Afskæring af klageadgang understøtter arbejdet med at komme fremtidige oversvømmelser og erosion i forkøbet og derved forebygge de negative konsekvenser af klimaforandringerne. En af de mest effektive kystbeskyttelsesmodeller til at imødegå fremtidige udfordringer med oversvømmelser og erosion er de såkaldte kommunale fællesprojekter efter kystbeskyttelseslovens kapitel 1 a. Kommunale fællesprojekter er større kystbeskyttelsesprojekter, der gennemføres i et samarbejde mellem berørte grundejere og den eller de lokale kommuner. Disse projekter udformes og finansieres ofte i samarbejde mellem en eller flere kommuner og grundejere, hvorved man effektivt etablerer en kystbeskyttelsesforanstaltning over en længere strækning.

I processen forbundet med de såkaldte kommunale fællesprojekter efter kystbeskyttelseslovens kapitel 1 a er der en række hensyn, der skal tages i betragtning og afvejes. Disse hensyn vedrører både den enkelte grundejer, natur- og miljøhensyn og overordnede samfundsmæssige hensyn i et givent område.

I visse tilfælde er kystbeskyttelsesprojekter, der skal beskytte mange grundejere på én gang, blevet væsentligt forsinket som følge af klager til Miljø- og Fødevareklagenævnet og Planklagenævnet. Desuden er der eksempler på, at påklagede afgørelser, der er afgjort i Miljø- og Fødevareklagenævnet og Planklagenævnet, er blevet påklaget igen. Klager over både planlægning og tilladelse til kystbeskyttelse kan forsinke etablering af vigtige kystbeskyttelsesprojekter i længere tid med negative konsekvenser for og mange omkostninger til følge for borgere og samfundet. Med ændringen af kystbeskyttelsesloven (lov nr. 720 af 8. juni 2018) blev en række dispensationer og tilladelser efter anden lovgivning erstattet af en samlet afgørelse efter kystbeskyttelsesloven. Dette har reduceret antallet af klageadgange, men afgørelsen om tilladelse til kystbeskyttelse efter kystbeskyttelsesloven kan fortsat påklages. Endvidere er der fortsat mulighed for at klage over en afgørelse efter miljøvurderingslovens § 21 (screeningsafgørelse), en afgørelse om væsentlighedsvurdering, jf. § 3 i bekendtgørelse om administration af internationale naturbeskyttelsesområder samt beskyttelse af visse arter for så vidt angår kystbeskyttelsesforanstaltninger samt etablering og udvidelse af visse anlæg på søterritoriet samt evt. tilknyttede lokalplaner for og landzonetilladelser til kystbeskyttelsesprojekter efter planloven.

Processen med at gennemføre kommunale fællesprojekter kan således i visse tilfælde forsinkes væsentligt af klager til Miljø- og Fødevareklagenævnet og Planklagenævnet med betydelige negative konsekvenser til følge. Regeringen ønsker at skabe bedre rammer for gennemførelse af kommunale fællesprojekter.

På den baggrund foreslås ændringer af reglerne om klage i kystbeskyttelsesloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 57 af 21. januar 2019, af lov om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM), jf. lovbekendtgørelse nr. 1225 af 25. oktober 2018 og af lov om planlægning, jf. lovbekendtgørelse nr. 287 af 16. april 2018. Det foreslås, at miljøministeren, henholdsvis erhvervsministeren, bemyndiges til efter anmodning fra en kommunalbestyrelse i særlige tilfælde at træffe afgørelse om at afskære den administrative klageadgang over afgørelser om kommunale fællesprojekter efter kystbeskyttelseslovens kapitel 1 a og dertil knyttede afgørelser efter lov om miljøvurdering og bekendtgørelse nr. 1062 af 21. august 2018 om administration af internationale naturbeskyttelsesområder samt beskyttelse af visse arter for så vidt angår kystbeskyttelsesforanstaltninger samt etablering og udvidelse af visse anlæg på søterritoriet (herefter kysthabitatbekendtgørelsen) samt eventuelle tilknyttede lokalplaner for og landzonetilladelser til kystbeskyttelsesprojekter efter planloven.

Det foreslås i den forbindelse endvidere, at miljøministeren henholdsvis erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om behandlingen af anmodninger om afskæring af klageadgang. Endvidere foreslås, at ministeren fastsætter nærmere regler om, hvilke kriterier der skal eller kan indgå i vurderingen af, om klage skal afskæres. at fastsætte nærmere regler, om, hvilke kriterier der skal danne baggrund for en afgørelse om, at klageadgangen afskæres.

Kriterierne forudsættes fastsat således, at udgangspunktet fortsat vil være adgang til at klage til Miljø- og Fødevareklagenævnet eller Planklagenævnet i sager om kystbeskyttelse omfattet af kystbeskyttelseslovens kapitel 1 a.

Det er således hensigten, at muligheden for at afskære klageadgangen bliver en meget begrænset undtagelse til hovedreglen om adgang til at klage til et uafhængigt klagenævnet. Der skal på den baggrund således foreligge særlige tilfælde, og klage kan kun ske efter konkret vurdering af række en kvalificerede samfundsmæssige kriterier. Sådanne samfundsmæssige kriterier kunne f.eks. være projekter om kystbeskyttelse, hvor en forsinkelse vil skabe betydelig usikkerhed for væsentlige private eller offentlige værdier.

Lovforslaget ændrer ikke på muligheden for at indbringe en sag for domstolene. Det ændrer endvidere ikke på, at sager kan indbringes for det kommunale tilsyn og ombudsmanden.

Formålet med lovforslaget er således at sikre bedre rammer for effektiv og smidig gennemførelse af kommunale fællesprojekter.

2. Lovforslagets indhold

2.1. Gældende ret

2.1.1. Kystbeskyttelsesloven

Af kystbeskyttelseslovens § 18, stk. 3, fremgår det, at afgørelser efter lovens § 3, stk. 1, i sager der er igangsat efter kapitel 1 a, kan påklages i deres helhed til Miljø- og Fødevareklagenævnet, som behandler sagen i den læge afdeling. Rettidig klage har som udgangspunkt opsættende virkning, men i tilfælde af uopsættelige reparations- eller afværgeforanstaltninger har den myndighed, der træffer afgørelse i 1. instans (i forhold til kommunale fællesprojekter den eller de stedlige kommunalbestyrelser) mulighed for at beslutte, at sådanne foranstaltninger skal gennemføres uanset rettidig klage. Denne bestemmelse har et meget snævert anvendelsesområde og vil kun finde anvendelse i forhold til akutte og uforudsete problemstillinger, men med betydelig risiko for enten værdier eller mennesker til følge.

Sager om kystbeskyttelse, der behandles som kommunale fællesprojekter efter kystbeskyttelseslovens kapitel 1 a, er også omfattet af regler om forudgående krav om væsentlighedsvurdering og evt. konsekvensvurdering, jf. bekendtgørelse om administration af internationale naturbeskyttelsesområder samt beskyttelse af visse arter for så vidt angår kystbeskyttelsesforanstaltninger samt etablering og udvidelse af visse anlæg på søterritoriet (nr. 1062 af 21/08/2018). Bekendtgørelsen er udstedt i medfør af kystbeskyttelseslovens § 1, stk. 2. Det betyder, at før der kan træffes afgørelse om kystbeskyttelse, skal der, jf. bekendtgørelsens § 3, foretages en vurdering af, om projektet i sig selv, eller i forbindelse med andre projekter, herunder tidligere gennemførte projekter, væsentligt kan påvirke et internationalt naturbeskyttelsesområde eller visse arter, som er udpeget i medfør af lov om miljømål m.v. for internationale naturbeskyttelsesområder (miljømålsloven). Hvis kommunen efter høring af andre berørte offentlige myndigheder vurderer, at projektet kan påvirke et internationalt naturbeskyttelsesområde væsentligt, skal der, jf. bekendtgørelsens § 4, foretages en konsekvensvurdering af projektets virkning på det internationale naturbeskyttelsesområde under hensyn til bevaringsmålsætningen for det pågældende område. Der kan ske fravigelse, jf. bekendtgørelsens § 6, når særlige forudsætninger er tilstede, eksempelvis bydende nødvendige hensyn til væsentlige samfundsinteresser, og der ikke er alternativer.

2.1.2. Miljøvurderingsloven

Det følger af miljøvurderingslovens § 48, stk. 1 og stk. 2, at afgørelser efter § 10 om, at myndigheden ikke skal gennemføre en miljøvurdering af planer og programmer eller ændringer deri, og myndighedens afgørelse, som træffes ved gennemførelse af en miljøvurdering efter § 8, stk. 1 kan påklages efter reglerne fastsat i den lovgivning, som planen eller programmet er udarbejdet i henhold til. Det følger dog også af § 48, stk. 3 og 4, at afgørelser efter lovens § 10 og § 8, stk. 1, for planer, som ikke er udarbejdet i henhold til lov, eller hvor den pågældende lov ikke giver mulighed for at klage, kan påklages til Miljø- og Fødevareklagenævnet for så vidt angår retlige forhold.

Bestemmelsen omfatter bl.a. lokalplaner for de kystbeskyttelsesplaner (projekter), som er udarbejdet i henhold til planloven.

Alle kystbeskyttelsesprojekter, herunder også kommunale fællesprojekter, er omfattet af miljøvurderingslovens bilag 2, pkt. 10k. Det betyder, at inden der træffes en afgørelse om kystbeskyttelse efter kystbeskyttelseslovens § 3, stk. 1, skal kommunen efter miljøvurderingslovens § 21 træffe afgørelse om, hvorvidt projektet er omfattet af krav om miljøvurdering. Afgørelsen om miljøvurdering er dermed en selvstændig afgørelse, som ikke kan inkluderes i en tilladelse efter kystbeskyttelsesloven. Det følger af miljøvurderingslovens § 49, stk. 1, at afgørelser efter miljøvurderingslovens § 21 kan påklages for så vidt angår retlige spørgsmål til Miljø- og Fødevarerklagenævnet, som behandler sagen i den læge afdeling.

Såfremt et kommunalt fællesprojekt udløser krav om miljøvurdering erstatter en tilladelse efter kystbeskyttelseslovens § 3, stk. 1, en tilladelse efter miljøvurderingslovens § 25. Dette fremgår af § 9, nr. 6, i bekendtgørelse nr. 913 af 30. oktober 2019 om samordning af miljøvurderinger og digital selvbetjening m.v. for planer, programmer og konkrete projekter omfattet af lov om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM). Da miljøbegrebet i miljøvurderingsloven er det bredest mulige inden for miljøretten, kan der være tilfælde, hvor en tilladelse efter kystbeskyttelsesloven ikke giver hjemmel helt eller delvist til et projekt, hvorfor der skal gives en selvstændig tilladelse efter miljøvurderingslovens § 25.

2.1.3. Planloven

Efter planlovens § 13, stk. 1, har kommunalbestyrelsen en lokalplanret, der betyder, at kommunalbestyrelsen som udgangspunkt altid kan tilvejebringe en lokalplan for arealer inden for kommunens geografiske område. En lokalplan er juridisk bindende for grundejerne. Det er en forudsætning for vedtagelse af lokalplaner, at de er planlægningsmæssigt begrundede og saglige m.v., og at de ikke strider mod overordnet planlægning, herunder kommuneplanen.

Efter planlovens § 13, stk. 2, skal der tilvejebringes en lokalplan, før der gennemføres større udstykninger eller større bygge- eller anlægsarbejder. Det kan derfor være en nødvendig forudsætning for realiseringen af et konkret bygge- eller anlægsarbejde, f.eks. et kystbeskyttelsesanlæg, at der forinden er tilvejebragt en lokalplan.

Der skal som udgangspunkt altid vedtages en lokalplan, hvis et kystbeskyttelsesanlæg vil medføre en væsentlig ændring i det bestående miljø. Det indebærer, at der skal foretages en konkret vurdering af projektets konsekvenser i det pågældende område, herunder omfanget af projektet og konkrete visuelle, funktionelle og miljømæssige konsekvenser i øvrigt set i forhold til områdets karakter.

Et projekt om et kystbeskyttelsesanlæg vil kunne være lokalplanpligtigt efter planlovens § 13, stk. 2. Tilsvarende vil ændringer af et eksisterende kystbeskyttelsesanlæg efter omstændighederne kunne udløse lokalplanpligt.

§ 13, stk. 8, i planloven giver kommunalbestyrelsen mulighed for at fravige kravet om at tilvejebringe en lokalplan ved etablering af et kystbeskyttelsesprojekt eller projekt om ændring af et kystbeskyttelsesanlæg, jf. kystbeskyttelseslovens kapitel 1 a, i tilfælde, hvor der er lokalplanpligt, men hvor tilvejebringelsen af en lokalplan vil forsinke processen med etablering af kystbeskyttelsesanlægget væsentligt, hvis der foreligger særlige omstændigheder, der gør, at forsinkelsen kan få en væsentlig negativ betydning.

Kystbeskyttelsesanlæg kan desuden forudsætte landzonetilladelse efter planlovens § 35, stk. 1, hvorefter der ikke uden tilladelse fra kommunalbestyrelsen må foretages udstykning, opføres ny bebyggelse eller ske ændring i anvendelsen af bestående bebyggelse og ubebyggede arealer.

I sager om tilvejebringelse af lokalplaner, kan retlige spørgsmål påklages til Planklagenævnet, jf. planlovens § 58, stk. 1, nr. 3. Hvis kommunalbestyrelsen træffer beslutning om ikke at tilvejebringe en lokalplan for et kystbeskyttelsesanlæg, kan beslutningen herom også påklages til Planklagenævnet for så vidt angår retlige spørgsmål.

Klager om retlige spørgsmål har ikke opsættende virkning, medmindre Planklagenævnet konkret bestemmer det.

I sager om landzonetilladelse er der fuld prøvelse i Planklagenævnet, jf. planlovens § 58, stk. 1, nr. 1, dvs. nævnet kan efterprøve både retlige og skønsmæssige spørgsmål. Klage over en landzonetilladelse har opsættende virkning, medmindre Planklagenævnet bestemmer andet.

2.2. Miljø- og Fødevarerministeriets og Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.2.1. Kystbeskyttelsesloven

Det foreslås, at miljøministeren efter anmodning fra en kommunalbestyrelse i særlige tilfælde kan træffe afgørelse om, at klageadgangen i sager om kommunale fællesprojekter afskæres. Ministerens klageadgang kan dog ikke afskæres. Det

foreslås endvidere, at ministeren fastsætter nærmere regler om behandlingen af anmodninger om afskæring af klageadgang. Endelig foreslås, at ministeren fastsætter nærmere regler om, hvilke kriterier der skal eller kan indgå i vurderingen af, om klage skal afskæres.

Det er hensigten, at udgangspunktet fortsat vil være fuld prøvelse i sager om klager over tilladelse til kommunale kystbeskyttelsesprojekter. Det er hensigten, at såvel kommunalbestyrelsens anmodning og miljøministerens beslutning om at afskære klageadgangen skal foreligge forud for kommunalbestyrelsens endelige afgørelse om et givent kystbeskyttelsesprojekt. Nærmere regler herom vil blive fastsat i medfør af ovennævnte bemyndigelse. Klage skal således efter forslaget kun kunne afskæres, hvis ministeren vurderer, at der foreligger et særligt tilfælde efter en konkret vurdering af række en kvalificerede samfundsmæssige kriterier. Sådanne samfundsmæssige kriterier kunne f.eks. være projekter om kystbeskyttelse, hvor en forsinkelse vil skabe en betydelig usikkerhed for væsentlige private eller offentlige værdier.

For så vidt angår de nærmere overvejelser om de konkrete kriterier, der forventes fastsat ved bekendtgørelse, henvises til lovforslagets specifikke bemærkninger til § 1.

Ministerens afgørelser skal i øvrigt træffes under overholdelse af almindelige forvaltningsretlige regler og principper, herunder partshøre borgere med væsentlig, individuel interesse i sagens udfald forud for, at ministeren træffer afgørelse.

Forslaget vil indebære, at muligheden for at afskære klageadgangen også gælder afgørelser vedrørende projekter, som tidligere har været påklaget og hjemvist til fornyet behandling i førsteinstans.

Det er endvidere hensigten at give mulighed for at afskære klageadgangen i bekendtgørelse nr. 1062 af 21. august 2018 om administration af internationale naturbeskyttelsesområder m.v., således afgørelser efter bekendtgørelsens § 3 kan afskæres for så vidt angår kystbeskyttelsesprojekter efter lovens § 1a, i de tilfælde hvor adgangen til at klage over afgørelsen om tilladelse til kystbeskyttelse afskæres.

Lovforslaget ændrer ikke på den proces, som kommunalbestyrelsen skal gennemføre forud for meddelelse af tilladelse til et kommunalt fællesprojekt, herunder iagttagelse af en række retssikkerhedsmæssige aspekter såsom partshøring af berørte borgere m.v., ligesom Kystdirektoratet forud for tilladelsen skal afgive en vejledende udtalelse om projektets kysttekniske kvalitet.

I øvrigt bemærkes, at efter vandløbslovens § 7 b, stk. 2, kan afgørelser efter kystbeskyttelsesloven, som også kræver tilladelse efter vandløbsloven ikke inkludere tilladelsen efter vandløbsloven, såfremt afgørelsen efter vandløbsloven pålægger bidragspligt til lodsejere. Afgørelsen efter vandløbsloven kan påklages. Denne klageadgang foreslås ikke omfattet af dette lovforslag, da sådanne afgørelser efter vandløbsloven ikke kan inkluderes i kystbeskyttelsestilladelsen. Det ville have uhensigtsmæssige konsekvenser at ændre denne klageadgang, for så vidt angår projekter efter vandløbsloven.

Endvidere bemærkes, at lovforslaget ikke vil ændre på, at der fortsat kan klages over en afgørelse om ekspropriation til gennemførelse af kystbeskyttelsesprojekter omfattet af kystbeskyttelseslovens kapitel 1a, jf. lovens § 6, stk. 1. Miljøministerens adgang til at indbringe sagen for Miljø- og Fødevareklagenævnet, jf. kystbeskyttelseslovens § 18 a, stk. 2., vil ikke blive berørt af forslaget.

2.2.2. Miljøvurderingsloven

Det foreslås, at miljøministeren efter anmodning fra en kommunalbestyrelse i særlige tilfælde kan træffe afgørelse om, at klageadgangen over afgørelser efter § 10 eller § 8, stk. 1, i miljøvurderingsloven om planer efter planloven for projekter omfattet af § 3, stk. 1, i lov om kystbeskyttelse, i sager, der er igangsat efter samme lovs § 1 a, afskæres. Ministerens klageadgang kan dog ikke afskæres. Det foreslås endvidere, at ministeren fastsætter nærmere regler om

behandlingen af anmodninger om afskæring af klageadgang. Endelig foreslås, at ministeren fastsætter nærmere regler om, hvilke kriterier der skal eller kan indgå i vurderingen af, om klage skal afskæres.

Tilsvarende foreslås ændringer af klageadgangen over afgørelser, der er truffet efter miljøvurderingslovens § 21 om kommunens afgørelse af, hvorvidt et projekt skal miljøvurderes samt § 25, der omhandler VVM-tilladelsen.

Det foreslås, at miljøministeren efter anmodning fra en kommunalbestyrelse i særlige tilfælde træffe afgørelse om, at klageadgangen over afgørelser efter § 21 eller § 25 om projekter efter § 3, stk. 1, i lov om kystbeskyttelse i sager, der er igangsat efter samme lovs § 1 a, kan afskæres. Ministerens klageadgang kan dog ikke afskæres. Det foreslås endvidere, at ministeren fastsætter nærmere regler om behandlingen af anmodninger om afskæring af klageadgang. Endelig foreslås, at ministeren fastsætter nærmere regler om, hvilke kriterier der skal eller kan indgå i vurderingen af, om klage skal afskæres.

Det er hensigten med lovforslaget, at udgangspunktet fortsat vil være fuld prøvelse i sager om klager over tilladelse til kommunale kystbeskyttelsesprojekter. Det er endvidere hensigten, at såvel kommunalbestyrelsens anmodning og miljøministerens beslutning om at afskære klageadgangen skal foreligge forud for kommunalbestyrelsens endelige afgørelse om et givent kystbeskyttelsesprojekt. Nærmere regler herom vil blive fastsat i medfør af ovennævnte bemyndigelse. Det foreslås, at klage således efter forslaget kun vil kunne afskæres, hvis ministeren vurderer, at der foreligger et særligt tilfælde efter en konkret vurdering af række en kvalificerede samfundsmæssige kriterier. Sådanne samfundsmæssige kriterier kunne f.eks. være projekter om kystbeskyttelse, hvor en forsinkelse vil skabe en betydelig usikkerhed for væsentlige private eller offentlige værdier.

For så vidt angår de nærmere overvejelser om de konkrete kriterier, der forventes fastsat ved bekendtgørelse, henvises til lovforslagets specifikke bemærkninger til § 1.

Ministerens afgørelser skal i øvrigt træffes under overholdelse af almindelige forvaltningsretlige regler og principper, herunder partshøre borgere med væsentlig, individuel interesse i sagens udfald forud for, at ministeren træffer afgørelse.

Forslaget indebærer, at muligheden for at afskære klageadgangen også gælder afgørelser vedrørende projekter, som tidligere har været påklaget og hjemvist til fornyet behandling i førsteinstans

Det foreslås, ministeren bemyndiges til at fastsætte regler om de konkrete kriterier i en bekendtgørelse.

Ministerens afgørelser skal i øvrigt træffes under overholdelse af almindelige forvaltningsretlige regler og principper. Det forudsættes, at kommunalbestyrelsen anmoder ministeren om at afskære klageadgangen forud for kommunens samlede tilladelse til kystbeskyttelsesprojektet.

Det foreslås endvidere, at muligheden for at afskære klageadgangen også vil gælde afgørelser vedrørende projekter, som tidligere har været påklaget og hjemvist til fornyet behandling i førsteinstans.

Miljøministerens adgang til at indbringe sagen for Miljø- og Fødevarerklagenævnet jf. miljøvurderingslovens § 50, stk. 1, vil ikke blive berørt af forslaget.

2.2.3. Planloven

Det foreslås, at erhvervsministeren får kompetence til – efter anmodning fra kommunalbestyrelsen – konkret at afgøre, om den administrative klageadgang skal afskæres i sager om kystbeskyttelse, der behandles som kommunale fællesprojekter efter kystbeskyttelseslovens kapitel 1 a. Det foreslås tillige, at ministeren fastsætter nærmere regler om behandlingen af anmodninger om afskæring af klageadgang. Det foreslås endvidere, at ministeren fastsætter nærmere regler om, hvilke kriterier der skal eller kan indgå i vurderingen af, om klage skal afskæres. Ministerens klageadgang kan dog ikke afskæres.

Rent praktisk forudsættes det, at kommunalbestyrelsen anmoder om muligheden for at afskære klageadgangen forud for kommunens udstedelse af landzonetilladelse, endelige vedtagelse af en lokalplan eller offentliggørelse af beslutning om ikke at lokalplanlægge for kystbeskyttelsesprojektet.

Det er hensigten, at muligheden for at afskære klageadgangen bliver en meget begrænset undtagelse til hovedreglen om adgang til at klage til et uafhængigt klagenævn. Der skal på den baggrund foreligge et særligt tilfælde efter en konkret vurdering af række en kvalificerede samfundsmæssige kriterier. Sådanne samfundsmæssige kriterier kunne f.eks. være projekter om kystbeskyttelse, hvor en forsinkelse vil skabe betydelig usikkerhed for væsentlige private eller offentlige værdier.

Det er ligeledes vigtigt, at erhvervsministerens beslutning om at afskære klageadgangen foreligger forud for kommunalbestyrelsens endelige afgørelse efter planloven om et givent kystbeskyttelsesprojekt.

Ordningen vil kun gælde landzonetilladelser og planbeslutninger, der knytter sig til et konkret kystbeskyttelses anlæg efter kystbeskyttelseslovens kapitel 1 a. Klageadgangen vil således ikke kunne afskæres for eventuelle tilknyttede projekter til et kystbeskyttelses anlæg.

Indsigelsesadgangen for myndigheder mod planforslag i planloven fastholdes ligeledes.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Det vurderes, at forslaget vil medføre, at der kun i ganske få tilfælde vil blive ansøgt miljøministeren og erhvervsministeren om at afskære klageadgangen, da behovet kun vil være aktuelt i helt enkeltstående situationer.

Forslaget vurderes at indebære en mindre nedgang i antallet af klager til Miljø- og Fødevareklagenævnet samt Planklagenævnet. Samlet set vurderes det dog, at være af meget lille betydning.

Forslaget vil medføre negative administrative konsekvenser i Miljø- og Fødevareministeriet og Erhvervsministeriet, der må forvente at modtage ansøgninger som følge af lovforslaget og dermed et øget ressourcetræk.

Forslaget vurderes ikke at medføre økonomiske eller administrative konsekvenser for kommunerne, der vil få adgang til at ansøge om at afskære klageadgangen i situationer, hvor det vurderes hensigtsmæssigt, herunder hvis kommunale værdier er udsat.

Regionerne har ikke i dag opgaver i medfør af kystbeskyttelsesloven, og lovforslaget ændrer ikke på dette. Forslaget vil således ikke have økonomiske eller administrative konsekvenser for regionerne.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Forslaget har ikke økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Forslaget åbner mulighed for at afskære klage til Miljø- og Fødevareklagenævnet og Planklagenævnet i sager, der vedrører kommunale fællesprojekter efter kystbeskyttelseslovens kapitel 1 a, hvilket begrænser borgernes klageadgang i disse tilfælde. Denne negative konsekvens af lovforslaget modvares af positive konsekvenser for borgere, der har et presserende behov for at kystbeskytte deres ejendom mod oversvømmelse eller kysterosion.

Lovforslaget ændrer ikke på muligheden for at indbringe en sag for domstolene eller at rette henvendelse til det kommunale tilsyn eller Folketingets Ombudsmand. Forslaget ændrer heller ikke på muligheden for at få prøvet spørgsmål om ekspropriation for Miljø- og Fødevareklagenævnet.

Forslaget ændrer ikke på borgernes rettigheder i processen efter kystbeskyttelseslovens kapitel 1 a, hvorefter en række hensyn til berørte borgere skal tages. Forslaget har til hensigt at sikre bedre muligheder for at gennemføre kystbeskyttelsesprojekter efter kystbeskyttelseslovens kapitel 1 a.

Det er hensigten, at muligheden for at afskære klageadgangen kun vil finde anvendelse i et fåtal af sager og efter konkret vurdering og afgørelse af miljøministeren henholdsvis erhvervsministeren. Der skal på den baggrund foreligge et særligt tilfælde efter en konkret vurdering af række en kvalificerede samfundsmæssige kriterier. Sådanne samfundsmæssige kriterier kunne f.eks. være projekter om kystbeskyttelse, hvor en forsinkelse vil skabe en betydelig usikkerhed for væsentlige private eller offentlige værdier.

Afgørelse om afskæring af klage vil skulle træffes i overensstemmelse med almindelige forvaltningsretlige regler om principper, herunder regler om partshøring.

6. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget vil give mulighed for at afskære klageadgangen i forhold til at etablere nødvendig kystbeskyttelse. Forslaget ændrer ikke på de hensyn, der skal varetages efter kystbeskyttelsesloven, herunder hensynet til kystbeskyttelsens tekniske og natur- og miljømæssige kvalitet, og om et kystbeskyttelsesprojekt har en negativ påvirkning af nabostrækninger.

Forslaget ændrer ikke på, at Danmark skal varetage sine EU-retlige forpligtelser, når der tages stilling til en ansøgning om etablering af kystbeskyttelse.

Lovforslaget vurderes på den baggrund ikke at have miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten og internationale konventioner

Lovforslagets mulighed for afskæring af klageadgang og fastholdelse af domstolsprøvelse lever op til kravene i Århuskonventionen af 25. juni 1998 om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet (BKI nr. 10 af 13. marts 2013).

Efter Århuskonventionens artikel 9, stk. 2, skal enhver part under konventionen inden for rammerne af dens nationale lovgivning sikre, at medlemmer af den berørte offentlighed, som har tilstrækkelig interesse, har adgang til ved en domstol og/eller et andet ved lov etableret uafhængigt og upartisk organ at få prøvet den materielle og processuelle lovlighed af enhver afgørelse, handling eller undladelse, der er omfattet af bestemmelserne i konventionens artikel 6. Det følger af konventionens artikel 9, stk. 3, at enhver part under konventionen endvidere sikrer, at medlemmer af offentligheden, der opfylder eventuelle kriterier i national ret, har adgang til administrative eller retslige procedurer for at anfægte private personers og offentlige myndigheders handlinger eller undladelser, der er i strid med nationale bestemmelser, der vedrører miljøet.

Efter Århuskonventionens artikel 9, stk. 4, må procedurer omfattet af bestemmelsens stk. 1-3 stille tilstrækkelige og effektive retsmidler til rådighed, inklusive foreløbige retsmidler, hvor dette findes passende, der skal være rimelige og retfærdige, betimelige og ikke uoverkommeligt dyre.

VVM-direktivet, der gennemfører dele af Århuskonventionen, indeholder lignende bestemmelser, hvorefter medlemsstaterne skal sikre adgang til klage og domstolsprøvelse. Lovforslagets § 3 om afskæring af klageadgang indebærer, at bestemmelserne også vil finde anvendelse på afgørelser og tilladelser efter lov om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM).

Med fastholdelsen af domstolsprøvelsen og øvrige nationale regler vurderer Miljø- og Fødevareministeriet, at lovforslaget lever op til Århuskonventionens og VVM-direktivets regler om adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet.

8. Hørte myndigheder og organisationer

Et udkast til lovforslaget har i perioden fra den x 2019 til x 2020 været i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Advokatrådet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Arbejdsgiverne, Byggesocietetet, Danmarks Fiskeriforening, Danmarks Fritidssejler Union, Danmarks idrætsforbund, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Rederiforening, Danmarks Sportsfiskerforbund, Danmarks Skibsmæglerforening, Dansk Akvakultur, Dansk Amatørfiskerforbund, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Botanisk Forening, Dansk Byggeri, Dansk Erhverv, Dansk Forening for rosport, Dansk Friluftsliv – forum for natur og friluftsliv, Dansk Fritidsfiskerforbund, Dansk Industri, Dansk Kano og Kajak Forbund, Dansk Miljøteknologi, Dansk Ornitologisk Forening, Dansk Sejlunion, Dansk Sportsdykker Forbund, Dansk Surf & Rafting forbund, Dansk Svømmeunion, Dansk Vand- og Spildevandsforening, Danske Havne, Danske Maritime, Danske Regioner, Det Økologiske Råd, De Økonomiske Råd, DHI, DI Transport, DTU-aqua, Ejendomsforeningen Danmark, EnerginetDK, Forbrugerrådet, Foreningen af Lystbådehavne i Danmark, Foreningen af Rådgivende Ingeniører, Friluftsrådet, Fritidshusejernes Landsforening, Parcelhusejernes Landsforening Greenpeace, Ingeniørforeningen i Danmark,

Kommunernes Landsforening, Kommunalteknisk Chefforening, Kyst, Land & Fjord, Landdistrikternes Fællesråd, Fonden Teknologirådet, Teknologisk Institut, Udviklingsselskabet By og Havn I/S, Verdensnaturfonden WWF,

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindre udgifter (hvis ja, angiv omfang)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen væsentlige konsekvenser.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Hurtigere kystbeskyttelse	Afskæring af klageadgang
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen konsekvenser.
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget lever op til Århuskonventionen og VVM-direktivet	
Overimplementering af EU-retlige minimumsforpligtelser	JA	NEJ
		X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Efter lovens § 18, stk. 1, jf. stk. 3, kan afgørelser om kystbeskyttelsesprojekter, der er igangsat efter lovens § 1 a, i dag påklages i deres helhed til Miljø- og Fødevarerklagenævnet.

Det foreslås, at miljøministeren bemyndiges til – efter anmodning fra kommunalbestyrelsen – i særlige tilfælde at træffe afgørelse om, at klageadgangen til Miljø- og Fødevarerklagenævnet over en afgørelse om tilladelse efter lovens § 3, stk. 1, til et konkret kommunal fællesprojekt kan afskæres. Det foreslås endvidere, at ministerens klageadgang ikke skal kunne afskæres.

Det foreslås, at ministeren ved bekendtgørelse fastsætter nærmere regler om behandlingen af anmodninger om afskæring af klageadgang. Det foreslås endvidere, at ministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvilke kriterier der skal eller kan indgå i vurderingen af, om klage skal afskæres.«

Det er hensigten, at kommunalbestyrelsens anmoder miljøministeren om, at træffe afgørelse om, at kommunens tilladelse ikke skal kunne påklages forud for kommunens samlede tilladelse til kystbeskyttelsesprojektet, samt at miljøministerens afgørelse skal træffes, inden kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om at meddele tilladelse efter § 3, stk. 1.

Den er endvidere hensigten, at den foreslåede hjemmel til at udstede en bekendtgørelse, der vil give mulighed for, at miljøministeren i særlige tilfælde kan afskære klageadgangen i kommunale fællesprojekter efter kystbeskyttelseslovens kapitel 1 a, forudsættes udformet således, at udgangspunktet fortsat vil være adgang til fuld prøvelse.

Det er hensigten, at miljøministeren fastsætter nærmere regler om de kriterier, som vil kunne eller skulle indgå i ministerens vurdering af, om klageadgangen skal afskæres. Det vil blive forudsat, at der skal foreligge et særligt tilfælde efter en konkret vurdering af række en kvalificerede samfundsmæssige kriterier, som vejer tungere end eventuel øvrige overordnede, nationale eller lokale interesser, f.eks. projekter om kystbeskyttelse, hvor en forsinkelse vil skabe betydelig usikkerhed for private eller offentlige værdier.

Kriterierne forventes at tage udgangspunkt i 6 kriterier, ministeren skal vægte i forhold til at træffe en konkrete skønmæssig afgørelse: 1) Sandsynligheden for oversvømmelse og/eller erosion, herunder sandsynligheden for gentagne oversvømmelser inden for en kort årrække. 2) Væsentlige private eller offentlige værdier truet af oversvømmelse og/eller erosion. 3) Det pågældende områdes historik i forhold til oversvømmelser og/eller erosion, herunder størrelsen på skadeudgifter. 4) Antallet af beskyttede hustande. 5) Konsekvenser for menneskers fysiske eller psykiske sundhed. 6) Øvrige relevante og betydende samfundsmæssige forhold.

Det er hensigten, at der ved vægtning af kriterierne skal lægges særlig vægt på, at der er et aktuelt og betydeligt behov for kystbeskyttelse, og at der foreligger særlige forhold, der taler imod at følge den normale procedure. Det skal videre kun være muligt at afskære klageadgangen, hvor sandsynligheden for erosion eller en oversvømmelseshændelse, som udløser behovet for kystbeskyttelse, vurderes at være aktuell og betydelig.

Bekendtgørelsen skal kun finde anvendelse på kommunale fællesprojekter jf. lovens kapitel 1 a, som omfatter flere ejere af fast ejendom. Klageadgangen vil derfor ikke kunne afskæres i øvrige kystbeskyttelsesprojekter.

Det vil i forbindelse med anvendelse af kriterier ikke kunne tillægges vægt, hvor stor sandsynligheden for en klage vurderes at være.

I forhold til kriterierne vurderes det uhensigtsmæssigt at fastsætte objektive kriterier for, hvornår klageadgangen kan afskæres. Det skyldes, at afskæringskriterierne vil kunne forhindre anvendelse af muligheden for at afskære klageadgangen i situationer, hvor det efter en konkret vurdering vil være hensigtsmæssigt at kunne benytte hjemlen. Det foreslås derfor, at det vil være op til en konkret skønmæssig vurdering fra miljøministeren på baggrund af en afvejning af de i bekendtgørelsen oplyste kriterier, om klageadgangen i en konkret situation skal kunne afskæres.

Det er endvidere hensigten, jf. kystbeskyttelseslovens § 1, stk. 2, at ændre klageadgangen i bekendtgørelse om administration af internationale naturbeskyttelsesområder samt beskyttelse af visse arter for så vidt angår kystbeskyttelsesforanstaltninger samt etablering og udvidelse af visse anlæg på søterritoriet (nr. 1062 af 21. august 2018). Den planlagte ændring vil indebære, at ministeren efter anmodning fra en kommunalbestyrelse i særlige tilfælde kan træffe afgørelse om, at klageadgangen i bekendtgørelsens § 11 kan afskæres for kystbeskyttelsesprojekter, der vedrører kommunale fællesprojekter efter kystbeskyttelseslovens kapitel 1 a. Lovforslaget indebærer ikke en ændring af de beskyttelseshensyn, der i øvrigt skal tages efter bekendtgørelsen. Det er ikke hensigten, at ministerens klageadgang kan afskæres.

Til § 2

Til nr. 1

Afgørelser truffet efter lovens § 10 eller § 8 kan i dag efter lovens § 48, stk. 4 påklages for så vidt angår retlige forhold. Det foreslås, at der med indsættelsen af ny § 48, stk. 5, i miljøvurderingsloven skabes hjemmel til, at miljøministeren i særlige tilfælde kan træffe afgørelse om at afskære klageadgangen i forhold til afgørelser efter lovens § 10 eller § 8, stk. 1 i sager vedrørende projekter efter lov om kystbeskyttelse § 3, stk. 1, i sager, der er igangsat efter samme lovs § 1 a. For så vidt angår kriterierne henvises til lovforslagets § 1, nr. 1. Det forudsættes, at såfremt kriterierne, der fastsættes ved bekendtgørelse, efter en konkret vurdering vil føre til, at ministeren træffer afgørelse om at afskære klageadgangen efter kystbeskyttelseslovens § 18, stk. 3, vil der tilsvarende træffes afgørelse om afskæring af klageadgangen efter denne bestemmelse, hvis det i det konkrete tilfælde er relevant.

De planer, der er tale om, er lokalplaner udarbejdet i henhold til planloven. Planloven indeholder en adgang i lovens § 13, stk. 8 og 9, til at undlade udarbejdelse af lokalplan for så vidt angår kystbeskyttelsesplanlægning i form af kommunale fællesprojekter. Afskæring af klageadgangen efter den foreslåede bestemmelse vedrører screeningen/miljøvurderingen af sådanne lokalplaner, som undtagelsesvist måtte være udarbejdet for projekter omfattet af kommunale fællesprojekter.

Til nr. 2

Efter de gældende regler kan afgørelser efter lovens § 21 og § 25 påklages efter § 49, stk. 1 for så vidt angår retlige forhold.

Det foreslås, at der med indsættelsen af ny § 49, stk. 3, i miljøvurderingsloven skabes hjemmel til, at miljøministeren efter i særlige tilfælde kan træffe afgørelse om at afskære klageadgangen i forhold til afgørelser efter lovens § 21 om krav om miljøvurdering eller § 25 om VVM-tilladelse i sager vedrørende projekter efter lov om kystbeskyttelse § 3, stk. 1, i sager, der er igangsat efter samme lovs § 1 a.

Det bemærkes, at en afgørelse efter miljøvurderingslovens § 25 erstattes af en kystbeskyttelsestilladelsen, jf. § 9, nr. 6, i bekendtgørelse nr. 913 af 30. oktober 2019 om samordning af miljøvurderinger og digital selvbetjening m.v. for planer, programmer og konkrete projekter omfattet af lov om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM). Som udgangspunkt vil afskæring af klage derfor skulle ske efter reglerne i kystbeskyttelsesloven. Da miljøbegrebet i miljøvurderingsloven er det bredest mulige inden for miljøretten, kan der imidlertid være tilfælde, hvor en tilladelse efter kystbeskyttelsesloven ikke giver hjemmel helt eller delvist til et projekt, hvorfor der skal gives en selvstændig tilladelse efter miljøvurderingslovens § 25. Derfor foreslås, at der også skal være mulighed for, i særlige tilfælde at afskære klageadgangen efter lovens § 25.

Det foreslås, at miljøministeren bemyndiges til i en bekendtgørelse at fastsætte nærmere regler om, hvilke kriterier der skal eller kan indgå i vurderingen af, om klage skal afskæres. Det foreslås videre, at ministerens klageadgang ikke kan afskæres.

For så vidt angår kriterierne henvises til lovforslagets § 1, nr. 1. Det forudsættes, at såfremt kriterierne, der fastsættes ved bekendtgørelse, efter en konkret vurdering fører til, at ministeren træffer afgørelse om at afskære klageadgangen efter kystbeskyttelseslovens § 18, stk. 3, vil der tilsvarende træffes afgørelse om afskæring af klageadgangen efter denne bestemmelse, hvis det i det konkrete tilfælde er relevant.

Til § 3

Til nr. 1

I sager om tilvejebringelse af lokalplaner, kan retlige spørgsmål påklages til Planklagenævnet, jf. planlovens § 58, stk. 1, nr. 3. Hvis kommunalbestyrelsen træffer beslutning om ikke at tilvejebringe en lokalplan for et kystbeskyttelses anlæg, kan beslutningen herom også påklages til Planklagenævnet for så vidt angår retlige spørgsmål.

Klager om retlige spørgsmål har ikke opsættende virkning, medmindre Planklagenævnet konkret bestemmer det.

I sager om landzonetilladelse er der fuld prøvelse i Planklagenævnet, jf. planlovens § 58, stk. 1, nr. 1, dvs. nævnet kan efterprøve både retlige og skønsmæssige spørgsmål. Klage over en landzonetilladelse har opsættende virkning, medmindre Planklagenævnet bestemmer andet.

Det foreslås, at erhvervsministeren bemyndiges til – efter anmodning fra kommunalbestyrelsen – i særlige tilfælde at træffe afgørelse om, at adgangen til at klage til Planklagenævnet skal afskæres. Ministerens klageadgang kan dog ikke afskæres. Ministeren fastsætter nærmere regler om behandlingen af anmodninger om afskæring af klageadgang. Ministeren fastsætter endvidere nærmere regler om, hvilke kriterier der skal eller kan indgå i vurderingen af, om klage skal afskæres.

Det forudsættes, at kommunalbestyrelsen anmoder om mulighed for at afskære klageadgangen forud for kommunens udstedelse af landzonetilladelse, endelige vedtagelse af en lokalplan eller offentliggørelse af beslutning om ikke at lokalplanlægge for kystbeskyttelsesprojektet.

Det bemærkes, at forslaget ikke ændrer på muligheden for at anlægge sag ved domstolene.

Den foreslåede hjemmel til at udstede en bekendtgørelse, forudsættes udmøntet således, at udgangspunktet fortsat vil være adgang til at klage.

For så vidt angår kriterier henvises til de specielle bemærkninger til § 1.

I forhold til kriterierne vurderes det uhensigtsmæssigt at fastsætte objektive kriterier for, hvornår klageadgangen kan afskæres. Det skyldes, at afskæringskriterierne, vil kunne forhindre anvendelse af muligheden for at afskære klageadgangen i situationer, hvor det efter en konkret vurdering vil være hensigtsmæssigt at kunne benytte hjemlen. Det foreslås derfor, at det vil være op til en konkret skønsmæssig vurdering fra erhvervsministeren på baggrund af en afvejning af de i bekendtgørelsen oplistede kriterier, om klageadgangen i en konkret situation skal kunne afskæres.

Det er hensigten, at der i bekendtgørelsen vil blive fastsat regler for høring af berørte grundejere eller andre interessenter med en væsentlig, individuel interesse i kystbeskyttelsesprojektets udformning og finansiering.

Til § 4

Det foreslås, at loven træder i kraft x 2020.

Ordningen med afskæring af administrativ prøvelse efter konkret afgørelse truffet af den kompetente minister er en nyskabelse i forhold til den gældende retstilstand. Forslaget om, at den nærmere udmøntning skal ske administrativt, giver i vid udstrækning mulighed for løbende at tage højde for erfaringerne og udviklingen på området.

Miljø- og Fødevareministeriet og Erhvervsministeriet finder det på denne baggrund hensigtsmæssigt, at ordningen evalueres i 2022 med deltagelse af juridiske eksperter.

Bilag 1

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I lov om kystbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 57 af 21. januar 2019, foretages følgende ændring:

§ 18. Afgørelser efter loven, der er truffet af kommunalbestyrelsen eller miljø- og fødevareministeren, eller efter bemyndigelse fra miljø- og fødevareministeren, jf. § 18 c, stk. 1, kan påklages til Miljø- og Fødevareklagenævnet, som behandler sagen i den læge afdeling, jf. § 3, stk. 1, nr. 9, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet, for så vidt angår retlige spørgsmål, jf. dog stk. 2 og 3.
Stk. 2. Afgørelser efter § 2 a, stk. 3, §§ 19 a-19 c, § 19 d, stk. 1, § 19 e, § 19 g, stk. 4, og § 22 kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.

Stk. 3. Afgørelser efter § 3, stk. 1, i sager, der er igangsat efter § 1 a, kan i deres helhed påklages til Miljø- og Fødevareklagenævnet, som behandler sagen i den læge afdeling, jf. § 3, stk. 1, nr. 9, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet. Stk. 2-3.---

Stk. 4. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om klage over afgørelser truffet af kommunalbestyrelsen eller miljø- og fødevareministeren efter regler udstedt i medfør af loven. Miljø- og fødevareministeren kan herunder bestemme, at sådanne afgørelser kan påklages til Miljø- og Fødevareklagenævnet, eller at sådanne afgørelser ikke kan påklages til anden administrativ myndighed.

.....

1. I § 18 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

» Stk. 4. Miljøministeren kan efter anmodning fra en kommunalbestyrelse i særlige tilfælde træffe afgørelse om, at klageadgangen efter stk. 1 i sager omfattet af stk. 3 afskæres. Ministerens klageadgang kan dog ikke afskæres. Ministeren fastsætter nærmere regler om behandlingen af anmodninger om afskæring af klageadgang. Ministeren fastsætter endvidere nærmere regler om, hvilke kriterier der skal eller kan indgå i vurderingen af, om klage skal afskæres.«
Stk. 4 bliver herefter stk. 5.

§ 2

I lov om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM), jf. lovbekendtgørelse nr. 1225 af 25. oktober 2018, foretages følgende ændringer:

1. I § 48 indsættes efter stk. 4 som nyt stykke:

» Stk. 5. Miljøministeren kan efter anmodning fra en kommunalbestyrelse i særlige tilfælde træffe afgørelse om, at klageadgangen efter stk. 3 og 4 over afgørelser efter § 10 eller § 8, stk. 1, om planer efter planloven for projekter omfattet af § 3, stk. 1, i lov om kystbeskyttelse, i sager, der er igangsat efter samme lovs § 1 a, afskæres. Ministerens klageadgang kan dog ikke afskæres. Ministeren fastsætter nærmere regler om behandlingen af anmodninger om afskæring af klageadgang. Ministeren fastsætter endvidere nærmere regler om, hvilke kriterier der skal eller kan indgå i vurderingen af, om klage skal afskæres.«
Stk. 5 bliver herefter stk. 6.

2. I § 49 indsættes efter stk. 2 som *nyt stykke*:

» Stk. 3. Miljøministeren kan efter anmodning fra en kommunalbestyrelse i særlige tilfælde træffe afgørelse om, at klageadgangen over afgørelser efter § 21 eller § 25 om projekter efter § 3, stk. 1, i lov om kystbeskyttelse i sager, der er igangsat efter samme lovs § 1 a, afskæres. Ministerens klageadgang kan dog ikke afskæres. Ministeren fastsætter nærmere regler om behandlingen af anmodninger om afskæring af klageadgang. Ministeren fastsætter endvidere nærmere regler om, hvilke kriterier der skal eller kan indgå i vurderingen af, om klage skal afskæres. «

Stk. 3 og 4 bliver herefter stk. 4 og 5.

§ 3

§ 48. ---

§ 49. ---

I lov om planlægning, jf. lovbekendtgørelse nr. 287 af 16. april 2018, som ændret ved § 2 i lov nr. 1712 af 27. december 2018, § 1 i lov nr. 1714 af 27. december 2018 og lov nr. 1715 af 27. december 2018, foretages følgende ændringer:

1. I § 58 indsættes som stk. 3

» *Stk. 3.* Erhvervsministeren kan efter anmodning fra kommunalbestyrelsen i særlige tilfælde træffe afgørelse om, at klageadgangen efter stk. 1, nr. 1 og 3, afskæres for kystbeskyttelses anlæg. Ministerens klageadgang kan dog ikke afskæres. Ministeren fastsætter nærmere regler om behandlingen af anmodninger om afskæring af klageadgang. Ministeren fastsætter endvidere nærmere regler om, hvilke kriterier der skal eller kan indgå i vurderingen af, om klage skal afskæres.«

§ 58. Til Planklagenævnet kan påklages:

1) Kommunalbestyrelsens afgørelser efter § 35, stk. 1, jf. dog § 4a, stk. 4 og § 5, stk. 4.

2) ...

3) Kommunalbestyrelsens afgørelser om andre forhold, der er omfattet af denne lov og regler udstedt i medfør af loven, for så vidt angår retlige spørgsmål.

Stk. 2. ...

§ 4

Loven træder i kraft den XX 2020.